

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. srpna 2022 v Brně v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Jirsy a přísedících JUDr. Jiřího Šoukala a Mgr. Libuše Koskové takto:

obžalovaný

L. T.

nar. XXXXX v XXXXX, XXXXX, trvale bytem XXXXX, fakticky bytem XXXXX,

je v i n e n, ž e

dne 19. 9. 2021 přibližně kolem třetí hodiny ranní, v místě svého současného bydliště – v pronajatém bytě nacházejícím se ve zvýšeném přízemí domu na adrese XXXXX, na gauči v obývacím pokoji, se záměrem uspokojit svůj sexuální pud, vykonal felaci (orální pohlavní styk) na své dceři J. T., narozené XXXXX, o které věděl, že je dítětem, jež dosud nedosáhlo věku 14 let, a byl pro ni otcovskou autoritou, kterou respektovala, a to tím způsobem, že poté, co si k ní přilehl na gauč, nejprve J. osahával přes pyžamo na zádech, na boku a na zadku, později ji opakovaně osahával i na holém těle na prsou a přes pyžamo na přirození, v čemž pokračoval i přesto, že se dcera opakovaně zakrývala a jednoznačně vyjadřovala nesouhlas s jeho jednáním, a následně i přesto, že se mu J. snažila odtahovat ruku pryč a odmítala otevřít ústa, přičemž poté, co jí řekl, ať spolupracuje a penisem jí tlačil na rty, tlakem dlaní na bradu ji donutil ústa otevřít, vsunul jí do nich penis a blíže neurčenou dobu vykonával kopulační pohyby, a to i přesto, že dcera jej do penisu kousla, když se poté J. začala dusit, na chvíli penis z úst vyňal a začal ji znovu osahávat, olízoval jí

prsa jazykem a poté jí opětovně vsunul penis do úst, kdy J. ústa ze strachu otevřela, a znovu vykonával kopulační pohyby, při čemž se J. dusila, plakala a opakovaně jej prosila, aby toho zanechal, což neučinil a tyto aktivity prováděl po přesně nezjištěnou dobu v řádu desítek minut,

příčemž současně si průběh svých sexuálních aktivit s nezletilou dcerou zachycoval duálním mobilním telefonem značky Lenovo, model A536, bílé barvy s hnědým krytem zadní stěny, IMEI: XXXXX, XXXXX, kdy tímto pořizoval videa a fotografie jejích pohlavních orgánů a prováděného pohlavního styku, pro potřeby pořizování nahrávek a fotografií stylizoval dceru do poloh vyzývavě předvádějících prsa a vyhrnul jí tričko tak, aby měla odhalená prsa, kdy takto pořídil nejméně 5 videonahrávek a 38 fotografií, které měl nejméně do dne 20. 9. 2021 uloženy ve shora uvedeném mobilním telefonu značky Lenovo a na v něm vložené paměťové kartě microSDHC značky Toshiba s kapacitou 8 GB,

t e d y

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží a uvedený čin spáchal na dítěti mladším 15 let,

vyrobil fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 alinea první trestního zákoníku,

přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,

z a c o ž s e o d s u z u j e

I. podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

II. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trest propadnutí věci, a to:

- mobilního telefonu značky Lenovo, model A536, bílé barvy s hnědým krytem zadní stěny, IMEI: XXXXX, a
- paměťové karty microSDHC značky Toshiba s kapacitou 8 GB.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené J. T., nar. XXXXX, zastoupené opatrovníkem Mgr. T. V., pracovníkem Odboru sociální péče Magistrátu města Brna, XXXXX, nemajetkovou újmu v penězích ve výši 50.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

1. Dne 20. 6. 2022 byla na L. T. podána ke Krajskému soudu v Brně obžaloba, podle které se měl dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 alinea první trestního zákoníku a přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku. Uvedených trestných činů se měl obžalovaný dopustit způsobem popsaným v podané obžalobě.
2. Obžalovaný v hlavním líčení prohlásil vinu, tzn. doznal se k projednávanému skutku a souhlasil s právní kvalifikací tohoto jednání prezentovanou v podané obžalobě, přičemž soud toto prohlášení viny přijal. Proto bylo prováděno dokazování pouze ve vztahu k výroku o trestu a uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy. Za tímto účelem soud vyslechl obžalovaného a dokazování doplnil čtením výpovědí poškozené, svědkyň P. T. a H. Z. z přípravného řízení. Z listinných důkazů lze zmínit např. zprávu společnosti SPONDEA, rejstřík trestů a evidenci přestupků obžalovaného.
3. Obžalovaný **L. T.** v hlavním líčení po prohlášení viny uvedl, že pracuje v XXXXX jako svářeč. Nemá zde žádné problémy, pracuje zodpovědně. Jeho měsíční příjem činí od 19 000 do 21 000 Kč. Má tři děti, v současné době proti němu není vedeno další trestní řízení. Nespáchal žádný přestupek. O tom, jak v současné době žije poškozená, není obžalovanému nic známo. Ani s její matkou není v kontaktu. Poškozená o obžalovaného nemá zájem, ani její bratři k němu nejezdí. Jsou zmasírovaní a nemají věčně čas. Do předmětného incidentu přitom za obžalovaným jezdili dvakrát do měsíce na víkend. K částce 50 000 Kč, kterou uplatnila poškozená prostřednictvím zmocněnce jakožto náhradu nemajetkové újmy, obžalovaný uvedl, že to pro něj bude kruté po finanční stránce. Neví, zda uplatněný nárok je oprávněný. Zdá se mu to až moc. Podle obžalovaného je poškozená s projednávanou věcí vyrovnaná velice rychle, protože prohlásila, že je na holky. Přitom obžalovaného sváděla, lozila po něm. Video, které s poškozenou natočil,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

podle něj vypadá jinak než realita. K samotnému skutku obžalovaný prohlásil, že je mu ze sebe „blujno“.

4. Poškozená **J. T.** v přípravném řízení kromě popisu skutkových okolností projednávaného případu uvedla, že od té doby má problémy se spánkem, má flashbaky, ve škole se jí vzpomínky vrací, nemůže se soustředit.
5. Svědkyně **P. T.**, bývalá manželka obžalovaného a matka poškozené, v přípravném řízení reprodukovala skutečnosti, které jí ohledně shora popsáního jednání sdělovala její dcera. Dále uvedla, že dcera jezdí za psychologičkou do organizace Spondea.
6. Svědkyně **H. Z.** v přípravném řízení krom skutečností, které jí poškozená k předmětné události sdělila, že první týdny po události byla poškozená taková uplakaná. Teď už je to lepší, už o tom moc nemluví. Říkala, že se jí o tom občas zdá.
7. Ze zprávy ze spolupráce s poškozenou ve SPONDEA, z.ú. ze dne 3. 12. 2021 (č. l. 180) se podává, že dne 22. 9. 2021 jejich krizovou linku kontaktovala matka poškozené. Zjišťovala možnosti psychologické péče pro poškozenou, kterou měl sexuálně zneužít její biologický otec. Kontakt na ně dostala od Krizového centra v Bohunicích, které s poškozenou navštívila. Dne 23. 9. 2021 matka telefonovala znovu a žádala objednání na osobní konzultaci. Poškozená tou dobou už docházela k psychologovi v Kyjově. Poškozená centrum SPONDEA navštívila celkem třikrát – 29. 9., 13. 10. a 10.11. Psychologická péče je zaměřena podpůrně s cílem provázet poškozenou v náročném období. Poškozená mluvila o policejním vyšetřování, vlivu incidentu na její vztahy s kamarády i v rodině. Ke svému psychickému stavu uvedla, že se nemá dobře, neví co má se sebou dělat. Hůře spí, objevují se flashbaky, nedokáže pochopit, proč to otec udělal. Poškozené i její matce byla důrazně doporučena další psychologická péče.
8. Z další zprávy ze spolupráce s poškozenou ve SPONDEA, z.ú. ze dne 28. 3. 2022 (č. l. 236) je zřejmé, že od 3. 12. 2021 bylo domluveno dalších pět psychologických sezení poškozené. Spolupráce pokračovala v podobě podpůrného charakteru. Poškozená mluvila o vlivu události na její život, ale zmiňovala i jiná témata týkající se školy a kamarádství. Popisovala mírné zlepšení psychického stavu, avšak přetrvávající kolísající náladu, ojedinělé flashbaky a zásah události do její identity.
9. Z opisu z evidence přestupků obžalovaného ze dne 13. 5. 2022 (č. l. 246) vyplývá, že obžalovaný nemá evidovaný žádný přestupek. Z opisu z evidence rejstříku trestů obžalovaného ze dne 13. 5. 2022 (č. l. 247) se podává, že obžalovaný byl dne 22. 10. 1992 odsouzen Okresním soudem v Ústí nad Labem pro trestný čin dle § 238 odst. 1,2 zák. č. 140/1961 Sb. k peněžitému trestu 4 000 Kč, který dne 13. 12. 1994 uhradil.
10. Obžalovaný byl v souladu s přijatým prohlášením viny ohrožen trestní sazbou stanovenou ustanovením § 185 odst. 3 trestního zákoníku v rozmezí 5 – 12 let, přičemž s odkazem na své prohlášení viny požadoval uložení trestu pod dolní hranici uvedené trestní sazby, což však soud nemohl akceptovat.
11. Obecně lze k institutu mimořádného snížení trestu odnětí svobody připomenout, že ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, stejně jako např. ustanovení § 58 odst. 1, § 58 odst. 3, § 58 odst. 6 nebo odst. 7 trestního zákoníku, je prostředkem soudcovské individualizace trestu a projevem depenalizace v trestním zákoníku, přičemž použití těchto ustanovení je třeba zvažovat nikoliv mechanicky, ale přísně individuálně ve vztahu ke konkrétnímu činu a Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

konkrétnímu pachateli. Ze znění § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku lze vyvodit tři kumulativně stanovené podmínky nezbytné ke snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby: (1) obžalovaný prohlásil svoji vinu, (2) poměry pachatele a povaha jím spáchané trestné činnosti vedou k závěru, že (3) nápravy pachatele lze dosáhnout i trestem kratšího trvání.

12. Souhrnně lze tedy k ustanovení § 58 tr. zákoníku poznamenat, že s ohledem na zákonnou dikci „mimořádného snížení trestu odnětí svobody“, se logicky nejedná o pravidelný postup soudu, který tedy nemohou odůvodnit jen běžně se vyskytující skutečnosti (tzn. víceméně standartní průběh spáchání trestného činu či polehčující okolnosti) ani přesvědčení soudu, že trest odnětí svobody uložený v mezích zákonné trestní sazby by byl pro pachatele příliš přísný (srov. přiměřeně rozhodnutí pod č. 24/1966-III. Sb. rozh. tr.). Použití tohoto institutu je tedy výjimkou a musí být v každém případě pečlivě odůvodněno (srov. č. I/1965 Sb. rozh. tr.). Pro aplikaci tohoto ustanovení je nutné respektovat jeho výjimečný charakter a použít ho jen v těch případech, kdy lze přesvědčivě dovést splnění všech výše uvedených kumulativních podmínek. Nemůže se např. jednat pouze o souhrn jakýchkoliv polehčujících okolností, nýbrž jen takových, které se v dané kvalitě nebo kvantitě u konkrétního trestného činu běžně nevyskytují a výrazně snižují závažnost trestného činu, neboť jen za splnění těchto předpokladů může nabýt charakteru okolností výjimečných (srov. rozhodnutí pod č. 24/2015-I., Sb. rozh. tr.).
13. Pokud se obecně týká povahy a závažnosti spáchané trestné činnosti, je nutno konstatovat, že obžalovaný porušil zájem státu na ochraně lidské důstojnosti v sexuální oblasti. Obžalovaný projednávaným jednáním zasáhl do sexuální sféry osoby mladší 15 let, navíc své vlastní dcery, což již samo o sobě škodlivost jeho jednání spíše zvyšuje, neboť obžalovaný byl do té doby pro poškozenou přirozenou autoritou, kterou respektovala. Obžalovaný však místo, aby z pozice otcovské autority svoji dceru chránil, **svým chováním jí ukazoval životní hodnoty**, které by mohla následovat a přispíval k vnitřnímu uspořádání její osobnosti, se na ní dopustil projednávaného jednání. O naprosté absenci jeho otcovské morálky dále svědčí to, že si celé jednání nahrával na mobilní telefon, z čehož vyplývá, že takto pořízené nahrávky hodlal použít pro svoje další sexuální uspokojování, což ve spojení s tím, že projednávaným jednáním naplnil znaky celkem tři úmyslných trestných činů, rozhodně povahu takto spáchané trestné činnosti neposouvá směrem k hranici výjimečnosti oproti jiným běžně projednávaným případům tohoto typu, což v daném kontextu již samo o osobě postačuje k závěru, že podmínky ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku v případě obžalovaného splněny nebyly. Nadto ani osobní poměry obžalovaného nejsou nijak výjimečnými. Byť k odsouzení z roku 1992 již nelze jako k přitěžující okolnosti přihlížet, rozhodně nelze konstatovat, že by obžalovaný před spácháním trestné činnosti žil řádným životem. Samostatnou kapitolou je pak dle přesvědčení soudu absence dostatečného náhledu obžalovaného nad spáchaným jednáním. Obžalovaný se sice ke spáchání trestné činnosti doznal, avšak na straně druhé do značné míry relativizoval následky, které toto jednání na dalším psychickém vývoji poškozené zanechalo. Rovněž tak jeho přístup k náhradě způsobené nemajetkové újmy lze mírně řečeno označit jako laxní. Přístup obžalovaného k obnovení jím zaviněného narušení rodinných vztahů je rovněž zcela pasivní. V uvedeném kontextu je tedy zřejmé, že ani poměry obžalovaného ani povaha spáchané trestné činnosti nemohou vést k závěru, že jeho nápravy lze dosáhnout trestem kratšího trvání.
14. V rámci úvah o konkrétní výměře trestu v rámci uvedené trestní sazby nicméně soud nepřehlédl, že intenzita násilí, kterého se vůči své dceři dopustil, nebyla nadměrně vysoká, byť zcela postačovala k naplnění tohoto znaku v rámci trestného činu dle § 185 trestního zákoníku. Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

Současně je nutno zohlednit, že se v daném případě jednalo pouze o jednorázový zásah do sexuální sféry poškozené, byť trvající více minut. Obžalovaný nebyl projednáván pro přestupek, a předchozí trestné činnosti se dopustil před dlouhou dobu. V úvahu je také nutno vzít fakt, že se obžalovaný ke svému jednání plně doznal a prohlásil svoji vinu. Na straně druhé však jeho doznání nelze nijak zvlášť přeceňovat, neboť nahráním vlastní trestné činnosti na mobilní telefon poskytl dostatek důkazů pro jednoznačný závěr o jeho vině. Zároveň je nutno konstatovat, že v případě obžalovaného nedošlo k doznání a spolupráci s orgány činnými v trestním řízení bezprostředně po spáchaném činu, když obžalovaný nejprve odmítl vypovídat.

15. Z hlediska přitěžujících okolností nelze na straně druhé přehlédnout, že obžalovaný ke spáchání činu využil bezbrannosti a závislosti osoby blízké, která u něj jakožto dcera přespávala a víceméně neměla reálnou možnost, jak se před jeho útokem bránit. Konečně pak soud musel u obžalovaného shledat přitěžující okolnost v podobě spáchání více (tří) trestných činů.
16. Po zhodnocení všech výše zmíněných kritérií a okolností soud dospěl k závěru, že s ohledem na polehčující okolnosti, jakožto i prohlášení viny ze strany obžalovaného lze důvodně předpokládat, že k jeho nápravě postačí uložení úhrnného trestu na spodní hranici trestní sazby – tedy trestu v trvání pěti let. Je možno v tomto kontextu zmínit návrh trestu dle podané obžaloby, a to v délce trvání pět a půl let. Tento návrh byl nicméně učiněn za situace, kdy se obžalovaný ke spáchání trestné činnosti ještě nedoznával, takže procesní postup zvolený obžalovaným je dle přesvědčení soudu třeba zohlednit při ukládání trestu. Uložený trest je svojí výměrou ze zákona nepodmíněným, pro jehož výkon byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
17. Dále byl obžalovanému uložen ještě i trest propadnutí věcí, které obžalovaný ke spáchání trestné činnosti použil.
18. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 50 000 Kč připojila prostřednictvím zmocněnce poškozená J. T. Při rozhodování o tomto nároku, vycházel soud zejména z ustanovení § 2956 občanského zákoníku, z něhož vyplývá, že „*Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčini i způsobené duševní útrapy*“. Podle ustanovení § 2957 občanského zákoníku pak „*Způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobné závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu brozba nebo jiná příčina vyvolala*“. Rovněž pak bylo nutno vzít v potaz ustanovení § 2958 občanského zákoníku, který stanoví, že „*Při ublížení na zdraví odčini škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti*“. Příslušná právní úprava dále nijak blíže nestanoví maximální možnou výši náhrady, popřípadě konkrétní paušální částku, kterou by měly soudy přiznávat jako náhradu nemajetkové újmy. Při úvahách o její výši je v každém případě třeba zohlednit okolnosti na straně poškozeného, mezi které bezesporu patří existence dlouhodobých následků, limitace v jeho dalším životě v podobě vlivu na uplatnění v profesním i společenském životě apod. Na

straně škůdce je pak třeba vzít v úvahu především jeho postoj k projednávané věci (lítost, náhrada škody, omluva), dopad události do jeho duševní sféry a míru jeho zavinění, včetně např. zneužití bezbrannosti poškozeného apod. Je zcela zřetelné, že postoj této osoby může podstatným způsobem ovlivnit vnímání újmy poškozenými; vstřícné chování, omluva či projevená lítost škůdce může zmírnit dopady nemajetkové újmy, naopak jeho lhostejnost, arogance či vyjádřená bezcitnost ji může ještě prohloubit. Dále je nutné přihlížet též k majetkovým poměrům škůdce tak, aby byla dána možnost reálného uspokojení přiznaných nároků. Na závěr těchto teoretických východisek lze v návaznosti na současnou rozhodovací praxi konstatovat, že při rozhodování o nároku poškozeného na náhradu nemajetkové újmy v penězích uplatněném v rámci trestního řízení, je třeba vycházet ze všech specifík daného případu, jimž je třeba podřadit příslušná kritéria na straně poškozeného i pachatele, která mají vliv na vnímání duševních útrap a dopadu protiprávního jednání do sféry obou takových subjektů. Současně je nezbytné postupovat na základě principu proporcionality, který zohlední i obdobné, v minulosti posuzované případy tak, aby soudní praxe mohla postupovat s co možná největší snahou o eliminaci nahodilého přiznávání rozdílných peněžitých částek, což by ve výsledku vedlo k právní nejistotě zúčastněných stran řízení.

19. Poškozená svůj nárok doložila lékařskou zprávou a zprávou z organizace SPONDEA, z nichž vyplývá, že dochází na psychologické léčení. Z výpovědi poškozené, její matky a svědkyně Z. je pak zřejmé, že trestná činnost měla na její psychický vývoj zcela zjevně negativní vliv. Je nutno opětovně zdůraznit, že obžalovaný se na poškozené dopustil závažného trestného činu směřujícího proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti. Zcela stěžejní pro úvahy soudu o výši náhrady nemajetkové újmy je fakt, že obžalovaný je otcem poškozené. Sexuálního násilí se tak na ní dopustila nejbližší osoba, ke které bezpochyby měla maximální možnou důvěru, a která naopak měla i z pohledu zákonné rodičovské odpovědnosti dbát na to, aby osobnost poškozené měla pokud možno bezproblémový vývoj. Tato okolnost jednoznačně míru prožitých útrap navyšuje, neboť znásilnění ze strany vlastního otce poškozená bezpochyby vnímá výrazně silněji, než pokud by se jednalo o náhodného pachatele, s nímž by neměla nic společného, a se kterým by už nikdy nemusela přijít do kontaktu. Rovněž při úvahách o výši náhrady nemajetkové újmy bylo nutno vzít v potaz přístup obžalovaného, který se poškozené neomluvil a následky na psychice poškozené bagatelizoval. Je zřejmé, že za této situace je nutno psychické útrapy poškozené vnímat jako rozsáhlejší, než pokud by obžalovaný svého činu litoval, omluvil se, uznal následky, které svým jednáním poškozené způsobil apod. Pokud se týká rozhodovací praxe, lze odkázat kupříkladu na trestní věc vedenou u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 2To 53/2016, v níž byl poškozený ve věku pěti let znásilněný svým dědečkem, a bylo mu v rámci odčinění psychické újmy přiznáno 100 000 Kč. V trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 61To 386/2016 pro pokus zločinu znásilnění bylo poškozené ve věku 21 let přiznáno 200 000 Kč. Z uvedeného je zřejmé, že částka 50 000 Kč požadovaná poškozenou rozhodně nijak nepřevyšuje jiné podobné nároky osob, vůči kterým došlo ke spáchání podobného jednání. Naopak lze konstatovat, že v těchto případech jsou přiznávány částky více než dvojnásobné. Soud byl však pochopitelně vázán návrhem poškozené, resp. jejího zmocněnce, a proto poškozené přiznal jím požadovanou částku 50 000 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká s výjimkou skutečností uvedených v prohlášení viny; a poškozená pro nesprávnost výroku o náhradě nemajetkové újmy.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě nemajetkové újmy, má toto právo též poškozená.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Byl-li obžalovaný odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Krajský soud v Brně

Brno 10. srpna 2022

Mgr. Petr Jirsa v.r.

předseda senátu